bloc-notes

„Teroare“, sau o frântură din viaţa sportului american

Boxul în patria sgârie-norilor. Gangsterii cari fac campioni şi povestea „americană“ a lui Jack Torance

Cinematografele «Capitol» şi «Roxy» reprezintă în actualul program un film din viaţa sportului, mai precis din culisele boxului american. Peste valoarea lui artistică, «Teroarea», aşa a fost intitulată pelicula în care Bette Davis şi Eduard Robinson au creaţii desăvârşite, ne interesează şi pe noi, în cadrul preocupărilor sportive.

AMERICA «ŢARA BOXULUI»

La noi, «nobila artă» nu mai poate concura cu celelalte sporturi. Intrecut de football, boxul trăeşte zile de cruntă dezamăgire. Filmul pe care l-am vizionat eri, ne-a făcut să simţim atmosfera care dăinuia în urmă cu câtiva ani şi pe ringurile bucureştene, şi ne-a convins încă odată că boxul american are o vitalitate excepţională.

Ajunge să arătăm că, din moment ce cercurile cinematografice din Hollywood au cutezat să investească milioane pentru o realizare din lumea boxului, înseamnă că acest sport are priză în marea massă a spectatorilor.

Boxul american şi întreaga atmosferă care domneşte în culisele agitate ale unei lumi cu totul aparte, este o frântură din caracterul yankeului. Aci poate că trebueşte căutat succesul de care se bucură reuniunile pugilistice în America. Americanul este om deacţiune. Viaţa lui este grea şi în lupta pentru existenţă trebue să fie abil şi neînfricat. Trebue să «eschiveze» loviturile soartei şi să «pareze» pe ale duşmanilor. Intr'o veşnică goană, într'o veşnică luptă de mii de reprize, americanul îşi consumă viaţa pe ringul existenţii grele şi periculoase.

El iubeşte lupta de box, care este un fel de reflex al vieţii cotidiene. Ii plac loviturile frumoase, care-i amintesc de cele pe care le dă în afaceri. Adulează campionii, căci se vrea şi el un «rege». Astfel se explică zecile de mii de spectatori, pariurile fabuloase, loviturile de bursă, cancanurile, gangsterii cari mişună în boxul american.

CUM SE «FAC» CAMPIONI

Filmul de care am vorbit la începutul acestui reportaj ne dezvălue şi o parte interesantă din dedesupturile sportului cu mănuşi. Au ajuns până la noi ecourile matchurilor epocale pentru campionatul mondial. Lupte înverşunate cari se desfăşoară sub protecţia «policemanilor» în urletele de junglă a zeci de mii de fanatici. Am auzit şi noi vocea speackerilor americani, tăioasă, aproape poruncitoare, anunţând pe boxeurii cari au cucerit glorie şi milioane. Aceşti oameni îşi plăesc biletul pentru a admira sângele şi loviturile. Urlă de fericire când unul cade şi se iau la bătaie când idolul este înfrânt.

Aşa se fac campionii. Pe merit, sau din influenţa teribilelor asociaţii de gangsteri, emisari ai puterii fizice sau a loviturilor de pariuri fabuloase.

Aceste lucruri nu trebue să vă mire. Vă mai aduceţi desigur aminte de formidabilul scandal izbucnit acum şase luni de zile în boxul american. Ecoul lui a fost Jack Torance, fostul recordman mondial la aruncarea greutăţii, devenind prin intermediul unei asociaţii de «racket-mani» boxeur.

După nu ştim câte victorii, toate câştigate prin K. O., s'a desvăluit înscenarea matchurilor cumpărate, corupţie, focuri de revolver, pentru a sili pe adversari să se culce sub «pumnul» lui.

Gangsterii vroiau să facă din el campion mondial, Venea gloria, milioane de dolari şi fericirea...

Inscenarea n'a reuşit, da cine oare poate spune că altele au dat greş?

La fel cum în «Teroare» managerul Edward Robinson «face» un campion mondial, gangsterii lui Jack Torence, urmăreau să-l inscăuneze pe tovarăşul lor în fruntea boxeurilor mondiali.

ROLUL GANGSTERILOR

Gangsterii americani ne par nouă, europenilor, oameni de legendă.

Şi totuşi puterea lor este formidabilă. Ei crează glorii, după cum pot distruge puteri. Gangsterii şi «racket»-manii sunt adevăraţii stăpâni ai vieţii americane. Conduşi de oameni cari nu ştiu ce înseamnă cuvântul «imposibil» ei formează un adevărat stat în stat. Influenţi în ministere, în presă şi în bursă, sunt stăpânitorii din umbră a întregii vieţi economice americane. Sumele fabuloase reuşite de organizările sportive i-a atras. Organizaţiile de gangsteri cari împânzesc ca o reţea de păianjen America, sunt puternici şi în box. Ei dictează rezultate, fac k. o. boxeurii cari n'au căzut niciodată, influenţează cota pariurilor, ridică boxeuri necunoscuţi pe culmi de glorie pentru a le aduce dolarii mult râvniţi, organizează reuniuni măsluite, etc etc.

Presa americană

O altă forţă care crează idoli în sportul american este presa. Ziariştii americani în goană nebună de senzaţional, caută necunoscuţi pe care să-i ridice la gloria. Este vanitatea fie cărui ziarist să fie «descoperitor» de vedete. Alături cu fotograful, veşnic gata să prindă cele mici mici detalii din viaţa sportivă şi particulară a boxeurilor, ziaristul american crează cu imaginaţia lui fantasmagorică minciuni şi întâmplări extraordinare pe care le pune pe seama campionilor.

Ziaristul american, nu doarme, nu mănâncă, nu se distrează. El caută numai senzaţionalul şi boxul îi oferă destule ocazii.

*

Iată câteva din caracteristicile boxului american pe care filmul «Teroare» ni le-a reamintit vizionându-l.

Ştiri aviatice

România

Direcţiunea aviaţiei civile din ministerul aerului şi marinei a dispus înscrierea în programul cursurilor teoretice ale şcolilor de pilotaj, la cursul de meteorologie elaborate pentru piloţi, în centrele de prevedere de aerodrom cu efectuări personale de observaţie în cursul sborului; cunoştinţe asupra climatului regiunilor deasupra cărora urmează a se sbura; cunoaşterea nourilor şi cunoaşterea regulilor tehnice, relative la protecţia meteorologică şi în deosebi la schimbul de informaţii meteorologice între aeronave şi sol.

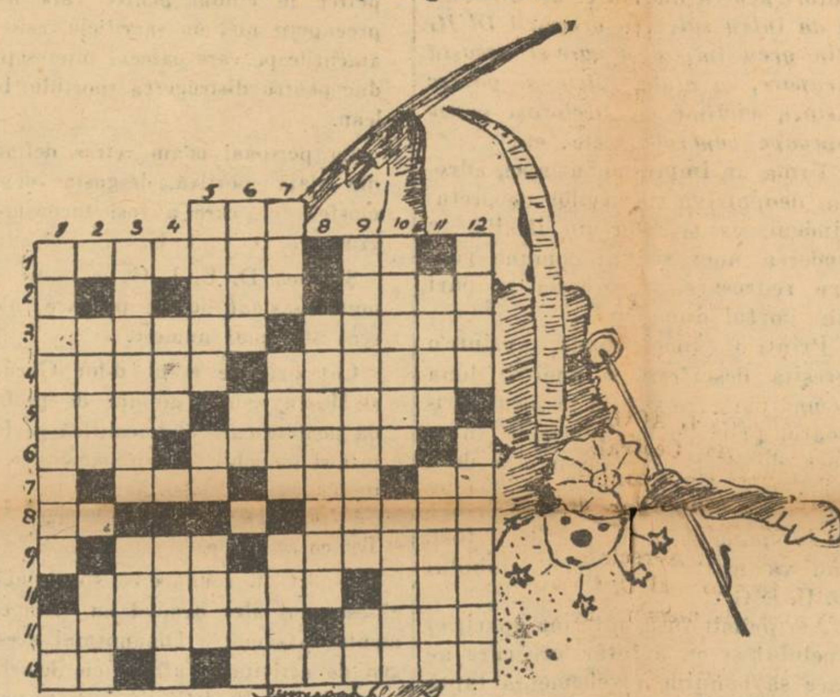
Franţa

Camera franceză a adoptat deunăzi o rezoluţie prin care se acordă de către guvernul francez, în interesul propagandei, transportul prin avion al ziarelor cu destinaţia marilor centre streine fără suprataxă poştală.

JOCURI

Problema No. 6

Ski (35 puncte)

ORIZONTAL:

1) Oraş muntos, oraşul sporturilor de iarnă; Pepe; 2) Inghite rom, că o să-ţi prindă bine pe viscolul de sus; Oraşul lui amor; 3) Sportiv cu târlii pe tălpi şi beţe pe dealături!; Redactorul de specialitate (pseudonim); 4) E lângă Torontal; Nea... 5) Opresc suferinţa celui pe care-o agăţ!; Sine qua non-ul acestui sport; 6) Titlum de nobleţe în Germania; Incărunţeşte munţii şi e bucuria skieurilor; 7) Sine qua non-ul zăpezii! Tinerimea turistică ilfoveană; Irina îşi unge cu ea obrazul, înainte de a coborî spre Buşteni; 8) Notă insulară!; Dai asalt munţilor; 9) Sportul lui Schiorescu!; In oraşul ăsta, umbra ş'o va pierde prin zăpada verde!; 10) Femeia cu skiuri; i (monoverb); 11) Sportivii ce împânzesc munţii; Zăpadă; 12) Posezi o pereche de skiuri; Unde se serbează victoria unui skieur.

VERTICAL:

1) Munte de postav!; Societate anonimă; 2) Un kilogram fără un gram!: Sport de iarnă; 3) A da afară dintr'un concurs; Rubrica d-lui Morţun; 4) Un neamţ începe să înumere!; Oraş rusesc; 5) Revista crucişomanilor!; Ochiu de lanţ; Trei vocale; 6) Mototol de lână pentru tors; Zăpadă la origine!; Nu-l întâlneşti iarna prin munţi (E ocupat: îşi suge unghiile!) «Acela» e skieur?; Jaf oltenesc; Plantă ale cărei frunze se strâng când le atingem; 8) Luară de pomană o pereche de skiuri; 9) Obosită ruptă, după un marş forţat prin munţi; Prep. latină; 10) Alifie pentru obraz; A-şi lua răspunderea unei expediţii spre piscuri necunoscute; 11) Face ca femeia să-şi schimbe numai felul de a se îmbrăca (Ea rămâne eterna poveste!); Cel ce face icoane; 12) Anotimp opus celui în care suntem; Ochite (Cu gânduri bune).

Mircea Iordache

Goalul meu...

Inaugurăm astăzi o anchetă nouă în lumea footballiştilor. Nu-i vom întreba de cariera făcută sau ce-ar dori să ajungă. Ancheta noastră deschidă o problemă mai puţin gravă, însă plină de perspective interesante. Vor defila prin faţa ochilor d-voastră, unul câte unul,

SONNY NICULESCU

atacanţii tuturor cluburilor din ţară, aleşi la întâmplare, fără nici o ordine, — nici alfabetică, nici erarhică şi nici pe posturi — şi vă vor povesti un lucru simplu, despus de simplu şi care totuşi vă va pasiona. Vă vor povesti care este goalul — din noianul de goaluri marcate, pe care-l preferă.

Inaugurăm această anchetă cu răspunsul pe care ni l-a dat Sonny Niculescu. Intâmplarea ni l-a scos în cale eri la orele 17, la intrarea Zalomit. Se ducea la d. Istrate Micescu acasă, unde aveau loc repetiţiile unui quartett. Socotim de prisos să mai recomandăm sportivilor noştri pe Sonny Niculescu. Toată lumea cunoaşte pe valorosul centru atacant oborean. Calităţile şi defectele sale sunt bine cunoscute.

— CARE ESTE CEL MAI FRUMOS GOAL CE-AI MARCAT?

— Goalul meu?... Iată o întrebare care mă lasă puţin cam încurcat. Eu sunt un părinte care îmi iubesc la fel toţi copiii. Toate goalurile ce-am marcat pot să facă uz de titlul „goalul meu“. Şi, slavă Domnului, nu am marcat puţine goaluri în cariera-mi sportivă, peste 150. In fiecare an marchez peste 10 goaluri. Am totuşi o preferinţă. Mai bine zis, două preferinţe.

— *Care sunt aceste două preferinţe?*

— Mă gândesc totdeauna cu drag la primul meu goal marcat. Nu a fost într'un match oficial. Pe atunci nu eram înregimentat într'o mişcare de club. Jucam pe unele apucam. Formam echipe cu câte 6, 7, 8 şi uneori unsprezece jucători. Nu aveam arbitru şi nici minge bună. Nimeni nu-şi ţinea locul. Tot matchul era o goană nebună care ne lăsa morţi de oboseală. Intr'un asemenea match am marcat un goal. Poate că în condiţiuni normale, cu un arbitru pe teren, mi se refuza acest punct, fiindcă eram în offside clar. Pentru noi, pe vremurile acelea, nu conta offside-ul.

— *Şi a doua preferinţă?*

— Este goalul marcat în jocul Venus, Unirea Tricolor, disputat acum doi ani pe arena Venus, match care a revenit Venusului cu 3-1. Imi sunt încă vii în memorie toate amănuntele marcărei acelui goal. Jocul începuse de vreo 6-7 minute. Unirea domina. Florea, care juca extrem, mi-a trimis o minge pe sus. Balonul căzuse între Albu şi Sfera, între care se găsea cel mult doi metri distanţă. Am reluat balonul în vollee şi l-am trimis în colţ lui Burdan nu-i venea să creadă. Nici publicul nu scoase vreo vorbă. Fluerul arbitrului trezi toată lumea la realitate. Patru minute, după marcarea acelui goal, m-am ciocnit cu Albu şi-am eşit pentru tot restul jocului de pe teren.

ST. GHERASE

AVORTONUL

Tragedie în patru tablouri şi... o urmare

Acţiunea se petrece în zilele de restrişte ale footballului românesc.

TABLOUL I
Scena I

(Pe sălile federaţiei de football. Intr'una din săli se ţine Comitetul federal. «VECHEA FORMULA» iese îmbrâncită şi se întâlneşte cu «NOUA FORMULA», căreia i se pregătesc toate onorurile).

VECHEA FORMULA
Ce cauţi tu aicea, ce vrei la federaţie?
Ai vreun titlu de glorie, sau doar de inovaţie?

NOUA FORMULA
Am fost şi eu chemată, nu te 'nfuria, zău, maică...

VECHEA FORMULA (enervată)
Ia, fii cuviincioasă, că eşti doar o puştoaică.
Acuma văd prea bine, că doar tu n'ai lucrat...
Dacă nu eşti bastardă, să-mi spui cin'te-a pătat!

NOUA FORMULA
Eu te respect atâta, că eşti mult mai bătrână
Dar de te'ntreci cu gluma, ţi-arunc cu ce-am în mână.
E adevărat că's mică, ba chiar nezămislită,
Dar recunoaşte soro, că tu eşti ramolită.

VECHEA FORMULA
Eu te-aş cârpi, dar nu pot să-mi pun mintea cu tine.
(către comitetul federal)
Bonsoir! Şi dacă-i lată, să mă chemaţi pe mine.

SCENA II
(«Noua formulă» şi Comitetul federal)

UN MEMBRU
Ah! ce plăcere, dragă...

AL DOILEA MEMBRU
Bonsoir, te-am salutat,
Stai jos, ia loc drăguţo...

IACOB (servitorul)
S'aduc şi un rahat?

PRIMUL MEMBRU
De-acuma eşti a noastră. Eşti tânără frumoasă,
Ne vei salva bugetul!

MINCEA (cassier)
Mai cumpăraţi o cassă...

TABLOUL II

SCENA III
Un teren de football. In tribună, câţiva spectatori răsleţiţi).

VECHEA FORMULA
Ascultă păpuşico, te faci că nu mă vezi?
Priveşte spre tribună şi spune, cam ce crezi,
De ce-i puţină lume, când vremea e frumoasă
Când peste tot e soare, şi vânt e doar, la... cassă.

NOUA FORMULA
Dar să pofteşti la anu', căci cu al meu talent...

VECHEA FORMULA
Dar pân'atunci fetiţo, sunt toţi în faliment.
Hai fă-ţi calabalâcul, ia-ţi tălpăşiţa, pleacă,
Ia-ţi valea înspre gârlă şi du-te de te'nneacă.

TABLOUL III

SCENA IV
(Comitetul federal). Toţi membrii sunt în doliu după «Noua formulă»)

PRIMUL MEMBRU
De oarece aţi făcut-o, acum numai de hulă
Avea-vom parte toţii. Aţi vrut «Noua formulă»!
Vi-am spus că nu e bună şi că'ntr'o zi...

AL DOILEA MEMBRU
Pardon!
Am susţinut cu brio că iese avorton...

AL TREILEA MEMBRU
Hei, cearta şi scandalul, sunt floare la ureche,
Nu-i timp de vorbe. Fapte! Chemaţi formula veche.

AL DOILEA MEMBRU
Păi să dea Guţescu, adresa dumisale
Şi s'o chemăm de-acasă...

MINCEA (cassierul)
Chemaţi-o că e jale!

TABLOUL IV

SCENA V
(In piaţa Sf. Anton, piaţa de flori).

VECHEA FORMULA
(către un negustor de flori)
Ascultă-mă amice, să mă serveşti îndată,
Nu pot s'aştept aicea, că sunt îndurerată.
Alege-mi o coroană şi un buchet de flori
Să duc «Nouei formule», că doar am fost surori!

A. Nol

*

P. S. — Ca toate tragediile antice, «Avortonul» va avea o continuare tot atât de tragică: FUNERARIILE.

O noua trambulină s'a construit în Austria

VIENA 13 (Intersport). — De curând au fost terminate lucrările unei trambuline. Construită la altitudinea de 1900 m. este trambulina aşezată la locul cel mai înalt din Austria. Noua trambulină este aşezată la Hafelekar, în Seegrube, în apropiere de Innsbruck şi va permite campionilor de a se antrena dela începutul sezonului viitor.

O altă mare trambulină aproape gata de a fi construită este cea de la Zelgenschauze în valea Montfalon în regiunea Vararlberg.

Ancheta noastră

25 ani de sport românesc

VIII

Trecuse mult timp dela intrarea mea în sala «Tirul». Cu toate acestea eram privit ca un străin. Faptul că nu intram în rândurile gimnasticilor, mă priva de prietenia celor cari veneau acolo spre a se întări fiziceşte.

«Ghiaţa» s'a rupt în vară, cu ocazia unor vizite la basin. Moş Bucur şi Ramiro îşi împărţeau elevii veniţi să se intereseze în raportul înotului.

Mi-i reamintesc bine pe amândoi. Primul, un venerabil bătrân cu părul alb, purta în permanenţă, un cearceaf legat sub bărbie şi o imensă pălărie de paie. Din mână nu-i lipsea niciodată o frânghie lungă de vreo 15 metri, prevăzută la unul din capete cu o bucată de lemn. Celălalt capăt era legat vârtos de braţul bătrânelului.

Cu ajutorul acestei improvizaţii, moş Bucur a scăpat multă lume dela înec. Când se întâmpla ca un înotător insuficient pregătit, să se aventureze la apa adâncă şi să-şi piardă «busola», moş Bucur venea imediat la faţa locului şi, dupăce îl lăsa să înghită câteva guri de apă îi svârlea frânghia salvatoare.

Ramiro, spre deosebire de moş Bucur, era în floarea vârstei. De o impecabilă constituţie fizică, excela în săriturile în apă şi se distingea printr'un superb salt înapoi dela 5 metri.

Era foarte mult iubit de generalul Năsturel, care pe acele timpuri oficia în calitate de preşedinte al Federaţei de gimnastică şi al societăţei «Tirul».

Par'că văd şi acum pe acest regretat binefăcător al gimnasticei dinainte de răsboi. Era un omuleţ mărunt, puţin gârbovit de greutatea anilor, dar cu inima veşnic tânără. Purta un cioculeţ mic, căruia îi imprima o mişcare specială ori de câte ori vreo satisfacţie îi umplea inima de bucurie.

Din imboldul acestui autentic pionier al sportului românesc, gimnastica luase un avânt apreciabil iar serbările federale, organizate în fiecare primăvară prin centrele importante ale ţărei, adunau armate întregi de gimnastici cari se întreceau la paralele, bare fixe, fus, inele, cal, trapez, etc., etc.

Tot cam pe atunci Spiru Haret, ministrul cultelor şi instrucţiunilor, asistând la o serbare de ansamblu, a remarcat frumoasele exerciţii cu puşti, executate de elevii liceului «Carol» din Craiova.

Impresia a fost atât de formidabilă, încât regretatul ministru s'a interesat imediat de profesorul care îi instruise şi câteva săptămâni mai târziu un ordin de sus transfera pe îndrumătorul craiovenilor la Bucureşti.

Acest virtuos al gimnasticei era d. Teodor Georgescu, actualmente subdirector la liceul «Gheorghe Lazăr» din Capitală.

Cu venirea la Bucureşti a d-lui Teodor Georgescu, forţele gimnasticilor din Capitală s'au îndoit. Trioul care avea în frunte pe Nicolae Velescu şi mai cuprinde pe noul venit şi pe d. Dimitrie Ionescu, şi-a înţeles menirea şi elevii lor făceau apreciabile progrese.

La Craiova, d. Teodor Georgescu nu se ocupa numai de elevii liceului «Carol» ci înfiinţase şi o societate aparte, care a dat la iveală o serie de atleţi de necontestată valoare cari, 7-8 ani mai târziu au făcut acte de vitejie în răsboiul pentru întregirea neamului.

Imi reamintesc, în special, de Strâmbeanu, un paralelist cum nu cred să mai poată produce vreodată gimnastica românească.

Vigoarea şi nestrămutata dragoste ce o nutrea sportului erau calităţile cari făceau din d. Teodor Georgescu, un om extrem de activ, un om în continuă goană după atleţi capabili să ilustreze galeria atleţilor de valoare.

Era dornic să conducă o societate în care disciplina rigidă a liceului să nu pună bariere între elevi şi profesori. Cu mentalitatea sa sănătoasă, d. Georgescu înţelegea să fie prietenul celor pe care îi înstruia să fie aproape de sufletul lor.

Datorită acestor idei rar întâlnite pe acele timpuri, a luat fiinţă societatea «Apărătorii Patriei» pe care o serie de foşti elevi ai liceului «Matei Basarab» au ilustrat-o cu performanţe de cea mai ridicată valoare.

Odată cu înfiinţarea nouei societăţi un aprig duel se deslănţui între cei doi profesori cari luptau cu ultima energie pentru ridicarea sportului românesc. Prieteni buni în viaţa particulară Nicolae Velescu şi d. Teodor Georgescu, luptau cinstit pe teren, aruncând în această luptă care se repeta în fiecare an, tot ce produceau mai bun în cursul anului.

Antagonismul dintre cei doi matadori ai gimnasticei româneşti a fost de bun augur pentru sportul ce-i pasiona şi, în acea epocă, lista consacraţilor a fost îmbogăţită cu multe nume noui.

Sinceritatea disputei ce se angajase între cele două societăţi constituia cel mai formidabil imbold, astfel că nu trebue să mire pe nimeni faptul că la serbările federale nu contau în luptă finală, decât «Tirul» şi «Apărătorii Patriei».

Spiru Haret şi generalul Năsturel erau mândri de faima ce se creiase în jurul acestor două formaţii, dar fiecare îşi avea simpatia lui.

Generalul Năsturel, preşedinte al societăţii «Tirul», nu putea să nu se bucure de nivelul ridicat pe care îl atinseseră elevii formaţiei de sub conducerea sa, pe când Spiru Haret îşi făcea un act de mândrie din faptul că descoperise pe d. Teodor Georgescu.

Şi sub protecţii diferite, antagonismul se menţinea dar nimeni nu ieşea din limitele cavalerismului şi sincerităţii.

Reprezentanţii celor două grupări atinseseră perfecţiunea astfel că, într'o bună zi, unul dintre cei doi matadori — care anume, nu-mi reamintesc — hotărâ să evadeze din «ţarcul» relativ strâmt al gimnasticei la aparate şi, într'o bună zi, când venii să-mi fac «rondul» la «Tir», observai, de cum păşii pe poarta curţii, o schimbare neobişnută.

Aproape toţi elevii societăţii erau strânşi în cerc şi, în mijlocul lor, Nicolae Velescu le dădea directive. Nu ştiu ce le spunea dar, câteva minute mai târziu mi-am dat seama că se produsese ceva nou.

Contrar obiceiului, elevii numai fură înşiraţi pe două rânduri ci la un semnal dat, o porniră să dea roată, în fugă, pe lângă ulucile grădinei. Acest lucru a durat câteva minute, pentruca, după o mică pauză, elevii să se ia la întrecere, în sărituri. După ce s'a sărit în lungime şi în înălţime, Nicolae Velescu se despărţi de grup şi cotrobăind prin curte, reveni purtând în mână o prăjină cu care se sprijinea frânghia ce servea la întinsul rufelor.

Cred că vă închipuiţi la ce a servit acel instrument lemnos, pe care Velescu a avut grijă să-l modeleze în limita posibilităţilor.

Elevii regretatului maestru au fost încercaţi atunci la săritura cu prăjina, iar eu asistam la prima reuniune de atletică uşoară.

JENNY DUMITRESCU